

Posudek oponenta diplomové práce

Helena Jordánová, *Tereziánské deníky v projektové výuce*, Praha 2013, 149 stran. Přílohy A – G, s. I – XLIII. Seznam použité literatury s. 150 – 153.

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Mikeska

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	x			
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce *Terezínské deníky v projektové výuce* je zajímavým návrhem, jak využít historické prameny osobní povahy ve výuce dějepisu na základních a středních školách. Předkládá zájemcům jednak tematicky uspořádanou antologii deníkových záznamů pěti autorů a autorek, kteří v letech 1941 – 1945 nuceně pobývali v terezínském ghettu. A dále šest pracovních listů, které vedou žáky k tomu, aby dokázali číst s porozuměním vybrané úryvky z antologie a poučit se z nich o různých aspektech každodenního života v ghettu. Ve většině případů navíc autorka účinně kombinuje texty deníkových záznamů s výmluvnou řečí dobových dětských obrázků Helgy Weissové-Hoškové. Čtyři z navržených pracovních listů pak Helena Jordánová ověřila v praxi. Hodnotila nejen úspěšnost žáků při řešení úloh, ale získala a vyhodnotila také zpětnou vazbu žáků k celkové obtížnosti, srozumitelnosti a zajímavosti pracovních listů.

Jak však název i formulace záměru a cíle napovídají, tématem diplomové práce Heleny Jordánové mělo být „využití deníkových záznamů terezínských vězňů v projektové výuce“, respektive vytvoření sady „pracovních listů, kterou by učitelé mohli při projektovém vyučování v rámci jednotlivých jeho etap využít“ (s. 11). Realita se však s proklamacemi rozchází. První kapitola práce je sice věnována vymezení a charakteristice základních pojmů „projekt“ a „projektové vyučování/výuka“, ba dozvíme se dokonce několik stručných údajů z historie projektového vyučování (s. 13 – 24), avšak autorka se omezila pouze na výtahy z relevantní odborné literatury. Citované informace nijak nekomentuje, ani nevyužívá pro potřeby své další práce. S přibývajícemi stránkami je jasné, že se postupně proměňuje i cíl práce. Navržené pracovní listy nelze považovat za logicky provázanou sadu, která by reagovala na různé vzdělávací potřeby v různých fázích projektu. Mnohem blíže je autorka skutečnosti, když na základě zpětné vazby od žáků konstatuje, že pracovní listy „jsou vhodným materiálem do výuky“, respektive je učitelé mohou „využívat v hodinách, a to především ve fázích motivace a evokace“ (s. 148). Jakkoli se totiž témata pracovních listů mění, využívá Helena Jordánová opakovaně pouze omezený rejstřík otázek a úloh, které směřují k vyvolání zájmu o dané téma a k osvojení základních pojmů. Byť je tato skutečnost chvályhodná, rozchází se s původním směřováním práce. I proto nemohu souhlasit se závěrečným konstatováním autorky, že její práce „dokázala, že pracovní listy lze uplatnit nejen v projektovém vyučování, ale i v rámci mimoškolní výuky a také v běžných hodinách školního dějepisu“ (s. 149). O možnostech využití pracovních listů v rámci projektové výuky práce Heleny Jordánové jednoduše nepojednávala, a proto k takovému závěru nepravňuje.

Navržená známka: **Velmi dobře.**

V Praze dne 11. srpna 2013

PhDr. Hana Havlůjová, Ph. D.

